

Notat til Folketingets Europaudvalg om Kommissionens begrundede udtalelse vedr. danske skatteregler for investeringsforeninger (2007/2002)

I en åbningskrivelse af 28. marts 2007 anførte Kommissionen, at Danmark muligvis ikke overholder EF-traktatens artikel 49 og 56 og de tilsvarende bestemmelser i EØS-aftalen, idet skattereglerne vedr. investeringsforeninger skulle diskriminere mod investeringsforeninger fra andre EU-medlemsstater eller EØS/EFTA-lande.

Sagen angår en investeringsforenings mulighed for at vælge status som udloddende aktiebaseret investeringsforening. Valget medfører, at en dansk investors kapitalgevinst ved afståelse af andele i foreningen beskattes som gevinst ved afståelse af aktier, dvs. med 28 % af beløb op til 46.700 DKK og 43 % for beløb mellem 46.700 og 102.600 DKK og 45 % af overskydende beløb (for 2008). I modsat fald bliver investors kapitalgevinst på andele i foreningen beskattet som kapitalindkomst med mellem 33 % og 59 %.

Kommissionen var opmærksom på, at danske skatteregler ikke har en betingelse om, at kun danske investeringsforeninger kan vælge status som udloddende aktiebaseret investeringsforening. Kommissionen mente derimod, at det er vanskeligt, næsten umuligt for en udenlandsk forening at opfylde de detaljerede betingelser for at få status som udloddende aktiebaseret investeringsforening.

Det medfører, at en dansk resident, der investerer i en udenlandsk investeringsforening, skal betale højere kapitalgevinstskat, end ved investering i en dansk forening.

Det hindrer den frie udveksling af tjenesteydelser, som garanteret ved EF-traktatens artikel 49, og de frie kapitalbevægelser, som garanteret ved traktatens artikel 56.

I Skatteministeriets svar af 3. maj 2007 blev der redegjort for de danske skatteregler og baggrunden for reglerne. Skatteministeriet var ikke enig i, at der skulle være væsentligt vanskeligere – endsige umuligt – for udenlandske investeringsforeninger at opfylde betingelserne end for tilsvarende danske foreninger.

I en begrundet udtalelse af 27. juni 2008 har Kommissionen fastholdt, at de danske regler for investeringsforeninger er i strid med EF-traktatens artikel 49 og 56 og de tilsvarende bestemmelser i EØS-aftalen.

Kommissionen er enig i, at udenlandske investeringsforeninger er underkastet samme betingelser som danske investeringsforeninger.

Kommissionen mener imidlertid, at der er en betingelse i de danske skatteregler, som efter dens opfattelse sandsynligvis har en bremsende virkning for udenlandske investeringsforeninger. Kommissionen finder nemlig ikke rimeligt, at der stilles krav om fremlæggelse af oplysninger, som i praksis medfører, at en udenlandsk investeringsforening, der ønsker at drage fordel af de danske regler for udloddende investeringsforeninger, er nødt til at føre dobbelt regnskab, nemlig et regnskab for den medlemsstat, hvor foreningen har hjemsted, og et regnskab for Danmark.

Kommissionen mener, at kravet om dobbelt regnskab kan bevirke, at udenlandske investeringsforeninger afholder sig fra at udbyde deres tjenesteydelser i Danmark, og at de danske skatteregler som følge heraf også er i strid med den frie bevægelighed for kapital.

Kommissionen har i den forbindelse henvist til EF-domstolens afgørelse i en sag om luxembourgiske skatteregler (Futura-sagen C-250/95).

Skatteministeriet gør opmærksom på, at Domstolen i denne afgørelse nævnte, at hensynet til en effektiv skattekontrol er et tvingende alment hensyn, der kan berettigede hindringer i de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved traktaten. En medlemsstat har således lov til at anvende foranstaltninger, der gør det muligt med klarhed og præcision at kontrollere den indkomst, der er skattepligtig i medlemsstaten.

Domstolen nævnte videre, at der endnu ikke er truffet bestemmelse om harmonisering af de nationale regler om opgørelse af beskatningsgrundlaget for direkte skatter, og at hver medlemsstat derfor fastsætter sine egne skatteregler, herunder om hvilke beløb, der skal medtages i opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Domstolen nævnte også, at der ikke er garanti for, at et selskabs regnskab, der er opstillet med henblik på at opgøre den skattepligtige indkomst i den medlemsstat, hvor selskabet har hjemsted, vil indeholde de relevante oplysninger for den skattemæssige behandling i en anden medlemsstat, hvor selskabet har oprettet en filial.

Domstolen godkendte altså i princippet, at når et selskab fra en medlemsstat har en filial i en anden medlemsstat, kan den anden medlemsstat forlange, at selskabet aflægger et regnskab for dens aktiviteter i filialen i overensstemmelse med den andens medlemsstats egne skatteregler.

Skatteministeriet mener altså, at det forhold, at en udenlandsk investeringsforening, som ønsker at opfylde de danske krav for at være en udloddende investeringsforening, skal indsende oplysninger i overensstemmelse med de danske skatteregler, er en følge af den nuværende ordning, hvor der ikke er truffet bestemmelse om harmonisering af medlemsstaternes nationale regler om direkte beskatning, og hvor hver medlemsstat fastsætter sine egne regler for opgørelse af skattepligtig indkomst, og at EF-domstolen netop har anerkendt dette synspunkt i Futura-dommen.